

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118207087
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118207087.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., a sudkýň JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobcu Q. Š., H.. XX.XX.XXXX, C. H. XX, XXX XX Z., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, právne zastúpený Advokátska kancelária Goliášová Gabriela, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, o vydanie bezdôvodného obohatenia s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/125/2018-37 zo dňa 06.02.2019 takto

rozhodol:

Vracia vec súdu prvej inštancie na postup podľa § 224 Civilného sporového poriadku.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 222,62 eura s úrokmi z omeškania 5 % ročne od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko strán sporu, výsledky vykonaného dokazovania, najmä obsah pripojených listinných dôkazov, ktoré špecifikoval a uviedol, že strany uzavreli dňa 16.1.2013 formulárovú zmluvu o hotovostnom úvere pod č. XXXXXXXXXXX, ktorou žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový úver 1.100,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 37,73 %. Žalobca sa zaviazal úver splatiť 48 mesačnými splátkami po 49,67 eura, teda celkom mal zaplatiť 2.154,24 eura. Lehota splatnosti bola uvedená 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Splatnosť mesačnej splátky bola 15. deň v mesiaci, 1. splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. V zmluve je uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len RPMN) 46,35 % a RPMN od 44 % do 47 % s tým, že presná hodnota závisí od poskytnutia úveru a klient súhlasil, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Podľa splátkového kalendára žalobca zaplatil žalovanému 1.322,62 eura a poslednú úhradu realizoval 16.7.2013.

Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka, ďalej § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (od 1.1.2013 do 9.6.2013) a uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcu, že by v zmluve mala byť uvedená adresa predávajúceho, lebo logicky táto náležitosť má byť uvedená len pri tých zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú účelovo viazané na kúpu konkrétneho tovaru. V danom prípade išlo o bezúčelový úver, a preto je potrebné rozlišovať medzi pojmi veriteľ a predávajúci. Žalovaný má v danom prípade postavenie veriteľa a nie predávajúceho. Vo vzťahu k náležitosti vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že členenie splátok na istinu, úrok a poplatky už boli posúdené tzv. ustálenou rozhodovacou činnosťou najvyšších súdnych autorít. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018,

4Cdo/211/2017 z 23.4.2018, 3Cdo/56/2018 zo 17.4.2018 a 5Cdo/132/2017 z 29.10.2018. Zdôraznil, že najvyšší súd poukázal na nutnosť eurokomformného výkladu sporného zákonného ustanovenia v súlade s čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2018 a dospel k záveru, že ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, teda aká časť jednotlivých splátok sa použije na splátku istiny, aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Poukázal aj na záver rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a zdôraznil, že potrebné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. Pri posudzovaní dojednaných zmluvných podmienok, a to najmä obligatórnych náležitostí, súd prvej inštancie dospel k záveru, že absentuje termín konečnej splatnosti úveru. Nepostačuje len počet mesačných splátok, keďže ten predstavuje inú povinnú náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Gramatickým a logickým výkladom možno dospieť k záveru, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený dátumovo. Ďalej v zmluve absentuje aj náležitosť uvedená v ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., a to RPMN, ktoré má byť určené jedným číslom a nie rozpätím, inak by tento údaj nemal opodstatnenie, ak by postačovalo uviesť nejaké rozpätie. Súd prvej inštancie preto na základe posúdenia obligatórnych náležitostí zmluvy dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. Z tohto dôvodu žalovaný má nárok len na istinu úveru 1.100,- eur. Žalobca zaplatil 1.322,62 eura, a preto žalovaný prijal plnenie bez právneho dôvodu vo výške 222,62 eura, čo predstavuje jeho bezdôvodné obohatenie.

Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania citoval ust. § 100 ods. 1, § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalovaný vzniesol námietku premlčania vzhľadom na uplynutie 3-ročnej objektívnej premlčacej lehoty, keďže žalobca poslednú splátku zaplatil 16.7.2013. Poukázal na dôkazné bremeno o preukázaní úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu s tým, že zdôraznil, že žalobca žiadny dôkaz neprodukoval a svoju argumentáciu vysvetlil len tým, že žalovaný vykonáva podnikateľskú činnosť pri poskytovaní úverov a má ovládať príslušnú právnu úpravu. Takúto argumentáciu súd prvej inštancie nepovažoval za postačujúcu. Poukázal na iné rozhodnutie všeobecných súdov v obdobných veciach týkajúce sa posúdenia 3-ročnej objektívnej premlčacej doby plynúce od poslednej úhrady spotrebiteľom s tým, že za zásadné považoval uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/238/2017 z 18.10.2018, z ktorého záveru vyplynulo, „že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch, samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel veriteľa. Je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu.“ Z právneho záveru predmetného uznesenia dovolacieho súdu vyplýva, že samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa vo všeobecnosti bez ďalšieho nemôže zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. S poukazom na čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku, t.j. v súlade s princípom právnej istoty, súd prvej inštancie vychádzal zo záveru o 3-ročnej objektívnej premlčacej dobe, nakoľko žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Trojročná premlčacia doba začala plynúť od 16.7.2013 a uplynula 16.7.2016, a preto vznesená námietka premlčania bola dôvodná. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému, ktorý bol v spore úspešný priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Zdôraznil, že nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu ust. § 257 Civilného sporového poriadku. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie právny zástupca žalobcu. Namietal nesprávne skutkové zistenia, ako aj nesprávne právne posúdenie. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o posúdení náležitosti zmluvy, a to členenia splátky, ako aj s posúdením vznesenej námietky premlčania, najmä s posúdením začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby pri spotrebiteľských úveroch, keď sa veriteľ na úkor spotrebiteľa bezdôvodne obohacuje o splátky nad istinu súčasne so začiatkom plynutia objektívnej premlčacej doby. Poukázal na R 25/1986 vo vzťahu k plynutiu lehôt

tykajúcich sa pri uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Právna zástupkyňa žalovaného sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a pri skúmaní podmienok odvolacieho konania zistil, že je daný dôvod na postup podľa § 224 Civilného sporového poriadku.

5. Podľa § 220 ods. 1 CSP, v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaného sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva, o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia.

Podľa § 133 ods. 2 CSP, právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené.

Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opravy v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

6. Z obsahu záhlavia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie neuviedol identifikačné číslo právnickej osoby, ktoré jej bolo pridelené v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 212/2015 Z.z. o registri právnických osôb, podnikateľov a orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Identifikačné číslo slúži na jednoznačnú identifikáciu toho, komu je v registri právnických osôb pridelené, umožňuje odlíšenie právnických osôb aj v prípade, ak došlo k zmene jej obchodného mena, resp. názvu alebo sídla. Ďalej nesprávne uviedol obchodné meno žalovaného, v rozpore s označením v žalobnom návrhu, ako s jeho zápisom v obchodnom registri. Presné označenie strán sporu, ako aj ich právnych zástupcov je obligatórnou náležitosťou nielen žaloby, ale aj rozhodnutia súdu.

7. Z tohto dôvodu odvolací súd vrátil veci súdu prvej inštancie na postup podľa § 224 CSP, a to opravu záhlavia napadnutého rozhodnutia týkajúcu sa presného označenia právneho zástupcu žalovaného s vymedzením identifikačného čísla právnickej osoby, ako aj opravy obchodného mena žalovaného v súlade so zápisom v obchodnom registri a žalobným návrhom (č.l. 1 spisu). Po vydaní opravného uznesenia, jeho doručení stranám sporu, je potrebné opätovne predložiť spis odvolaciemu súdu.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.